

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év december hó 15. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év május hó 4. napján kelt 5.B.1205/2009/20. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárás során felmerült 7.500 (hétezer-ötszáz) forint bűnügyi költséget a vádlott viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év május hó 4. napján kelt 5.B.1205/2009/20. számú ítéletével vádlottat a Btk.170. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő testi sértés büntette miatt 2 évi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte és egyben elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.Fk.30371/2003/29. számú ítéletével kiszabott 2 évi és 5 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés végrehajtását.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. év augusztus hó 3. napján kelt BF.576/2010/1. számú átiratával az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alapján a Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság eljárási szabályt nem sértett, a rendelkezésére álló bizonyítékokat beszerezte és értékelési körébe vonta és a mérlegelő tevékenységéről az indokolásában megfelelően számot adott.

A nyilvános ülésen vádlott védője a tényállást nem támadta, csupán a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését tartotta fenn és arra hivatkozott, hogy az elsőfokú

bíróság nem tulajdonított kellő súlyt annak, hogy a vádlott nem hagyta magára a sértettet és kérte annak figyelembe vételét, hogy az életveszélyes állapot csak az orrcsonttörés következményeként jött létre a fejnek a járdához csapódása következtében.

Vádlott kifejezte, hogy nagyon sajnálja a történeteket és kérte a bíróságot, hogy vegye figyelembe azt is, hogy már az egész családtól bocsánatot kért, hiszen a sértett gyerekkori barátja. Utólagosan is megbánta azt, hogy az egész eseménynek a súlyos ittassága volt az eredendő oka.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a tényállás részbeni módosítását kérte. Nevezetesen hivatkozott arra hogy igazságügyi orvosszakértő csak egy ütésről tudott számot adni, mely szerint ez közepes-nagy erejű ütés volt. Ennek ellenére kérte annak pontosítását, hogy a vádlott elmondása szerint két alkalommal ütötte meg a sértettet, melyek közül az egyik legalább közepes-nagy erejű volt és ez érte az orrtájékot, ezen túlmenően a földhöz csapódás volt nagy erejű.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések elbírálása során tényként állapította meg, hogy a Fővárosi Bíróság tényállása megalapozott, az egyetlen tény tekintetében szorul pontosításra a Be. 352. § (1) bekezdésének b./ pontja, az iratok tartalma alapján, mely szerint az orrcsonttörést 1 rb. közepes-nagy erejű tompa mechanikai behatás érte, a nyakszirtcsont törést pedig a koponya boltozatának hátsó részénél, a bal oldalon nagy erejű tompa mechanikai behatás okozta (igazságügyi orvosszakértő szakértői véleménye, nyomozati iratok 182. oldal) .

A tényállás kisebb módosításával az teljes egészében megalapozottá és a felülbírálatra alkalmassá vált (Be. 351. §).

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján a vádlott bűnösségét helyesen állapította meg és a cselekmény jogi minősítése is törvényes. Nem tévedett, amikor a testi sértés okozására irányuló bántalmazásnál körültekintően vizsgálta a vádlottnak a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartamát. Az adott esetben kétséget kizáró módon bizonyított volt, hogy a vádlott súlyos alkoholos befolyásoltság állapotában okozta a sértett sérülését, így a Legfelsőbb Bíróság III. számú Büntető Elvi Döntése alapján csak a tárgyi oldal adatainak figyelembe vételével történhetett a vádlott szándékára való következtetés. Az ittas állapotából adódóan a vádlott a sértettet ököllel közepes-nagy erővel az orrán megütötte, amelynek következményeként elesett, a nyakszirtcsont törése és ennek következményeként agyzúzódás és agyvizenyő így alakult ki, ami a sértettnél közvetetten életveszélyes állapotot eredményezett. Az önhibából eredő ittas állapota miatt a cselekményét úgy kell vizsgálni, mintha józan állapotban követte volna el. A közepes-nagy erejű ökölütésből következően számolnia kellett azzal, hogy a sértett ennek következtében eleshet és az egyenes szándékkal kívánt 8 napon túl gyógyuló sérülésnél súlyosabb, akár életveszélyes sérülést is szenvedhet. Miután pedig a súlyosabb következményre a gondatlansága megállapítható, a Btk. 15. §-a alapján a cselekményt a Fővárosi Bíróság az elkövetéskori törvénynek

megfelelően helyesen a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette.

A büntetés kiszabására vonatkozó enyhítő és súlyosító körülményeket is helyesen sorolta fel és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetés kiszabása körében a Fővárosi Bíróság már kellő mértékbe figyelembe vette, hogy a vádlott bocsánatot kért a sértettől, így a büntetés megfelel a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyának és a bűnösség fokának.

A Fővárosi Ítéltábla ezért jelentős mértékben figyelembe véve azt a tényt, hogy jelen bűncselekményt a vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el nem látott lehetőséget a büntetés enyhítésére.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Bíróság 5.B.1205/2009/20. számú ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. A Be. 91. § (1) bekezdésének b./ pontja értelmében pedig helyesen rendelkezett arról, hogy a 2 évi fiataalkorúak fogházbüntetésének a végrehajtását elrendelte.

A Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

A jogorvoslati jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2010. év december hó 15. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Székely Ákos s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.1205/2009/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.269/2010/6. számú végzése folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2010. év december hó 15. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

